

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Questio

III

7

quo hōe dare notitā dīclm⁹ q̄ ipse est talis hō habens ta-
lem faciem latā ⁊ nasum simum ⁊ magnos oculos ⁊ sic de-
alys circumstantijs. Et per hoc soluunt multe controuer-
siae sunt in philosophia ⁊ inter doctores.

Quantū ad 2^m art^m vbi est videndū. vtrū. s. vle sit nobis prius et magis notū. C Rñdeo. p^o distō ponēdo decem distō nes. 2° aliquas 2nes. C De p^o si ista p^o distincio. s. q̄ aliquid pōt ēē prius notū tripl. Uno mō pori-
tate originis vel gñatiois. cui^o. v. cognitio pū^o gñat in no-
bis vt se hz accidē respectu sbe. Scđo mō prioritate pfectio-
nis. cui^o. s. cognitio est pfectio. Tertio mō poritate adeq̄tio-
nis. qn. v. p^o adequat sibi obm cōe. ita q̄ nihil apprehe-
dit nisi p̄tētū sub illo et rōnē illius sicut se hz eno respectū
2° dī. intell̄s. C 2° distincio est. q̄ aliquid ēē prius cogniti priorita-
te pfectionis pōt intelligi dupl. Uno mō vt pfectio se tenet
ex parte obiecti cogniti. v. qn illud obm est pfectus in se vt
sba respectu acciderit. Ellio mō vt pfectio se teneret ex co-
gnitionis. puta qn illud pfectus cogſcamus. vt se hz accidē respectu sbe. p^o igit cognitio est pfectio in se. 2° vō fm ppor-
tionem obti ad po^{am}. q̄ po^{am} illi. magis pportionat. C 3° di-
stinctio fit ista q̄ adequatio pceptionis et pcepti accipi tri-
pliciter. Uno mō coparādo pceptionē totū ad pceptionem
partis. vt sicut declaratiū in 3° distōne pcedētis articuli. Ellio
mō coparādo pceptionē alterius partis ad pceptionē alte-
rius partis. sicut enim aliqd totū adequat sibi pceptionem
sua. ita pars qn est distincta ab alia p se p̄cile p̄cipit et adeq̄t
pceptionē sui. Ellio mō coparādo pceptionē ad obm adeq̄-
tum potētē. et illa adeq̄tio in hoc est. q̄ nihil cōci-
pitur a po^o pceptua nisi fit participās aliquo mō formale
rōnē illius obiecti qd ponit adequatū. et isto mō loquendo
de adequatiōe nihil p̄tentū sub obiecto adequatillā po^{am}
pceptiuā nec p̄cipit p se fmō. sed solū hui^o est illō comune.
4° dī. C 4° distinctio est. q̄ obm p^o intellectus pōt dupl. diuer-
sificari. q̄ qddā est p^o pmitate adequationis et cuiusdā v̄l̄s
p̄tinētē. aliud est p^o in rōne motiui. qd qdē mouet potētā.
et nihil mouet nisi sub rōne illi^o. et hoc est duplex. q̄a qddāz
est formale et specificū oia p̄tinēs. sicut cōe p̄tinens oia obie-
cta motiua ipius intelleg^r. et hoc est qdditas sensibilis in col.
Elliuē est quasi māle et nō specificū. et hoc est qdditas sensibili-
les vase sumpta. puta aliqd qdditas sensibilis singularis nō
signata. C 5° distinctio est. q̄ v̄l̄us dī dupl. Uno mō causa-
tive. alio mō pdicative. p̄ mō dī v̄l̄us illud qd p̄tinet in vir-
ture sua plures effectus. 2° mō dī v̄l̄us illud qd est totū. et
pōt de plurib^r pdicari. ex^m p̄mi. vt deus est respectu cuius-
cūq; cause scđe. ex^m scđi. vt aial respectu hois dī v̄l̄us. et qdli-
bet supiū respectu iferioz. C Sertia distinctio est. q̄ totū
dī duplicitē. vel totalitate v̄l̄itatis. vel totalitate p̄tinētie
ēentialis. p̄mo mō se hz supiū respectu iferioz. nā in serio-
ra respiciunt supiū sicut ptes subiectue suū totū vle. secūdo
mō se habet in serioz respectu superioris sui. vt hō respectu aia-
lis. omne iferius p̄tinet ēentialiter suū supiū. sicut totū suā
7° dī. p̄te essentialē. C Septima distinctio est. q̄ p̄sum dī dupli-
citer. vel p̄fusionē v̄l̄itatis que est p̄fusio pdicativa. vel p̄fu-
sione ptiū intrinsecā. Primo mō omne supiū est p̄sum
respectu in serioz. scđo modo omne totū respectu suaz par-
tiū. C Octava distinctio est q̄ cognitio vel notitia intellegē-
tua alicuius est duplex. p̄fusa. v. et distincta. Prima cogni-
tio est de re fm gd nois vel in suo v̄l̄. vt cognosēdo hoiem
q̄a aial. Scđa notitia est de re per p̄ncipia sua intrinseca di-
stincte et explicite sumpta. vt cognosēdo hoiem q̄a aial rō-
nale mortale. C Nonna distinctio est ista z est Lādulpho. q̄
aliud est intelligere aliqd actualr. et aliud habitualiter vel
habitualiter. et aliud virtualr. Actualiter. n. intelligere est qn
aliqd actu intelligit vel p̄cipit vel p̄cipit. habitualiter. quā-
do obiectū est sic p̄sens in rōne actus intelligibilis q̄ intel-
lectus statum pōt habere circa illud. Virtualiter vō aliqd
intelligit quādo est pars rei intellecte. vt intelligēdo homi-
10° dī. nē actualiter intelligo aial virtualiter. C Decima distinctio

Si hec, et est Scotti. q̄ refert dicere aliqd p̄cipi p̄fusio. et cōcipi
aliquid p̄fusum. Primum enim notat modū p̄fusionis in
notitia: p̄cipit enī aliqd p̄fusio. i. modo p̄fuso. quia notitia
p̄fusa. scđm vō notat p̄fusionē in obiecto. quādō. s. obiectū
p̄fusum et p̄cipit. Similiter refert dicere aliqd p̄cipi distin-
cte et distinctū. q̄a primum notat modū distinctionis in noti-
tia. p̄cipit enim aliqd distincte. q̄r modo distincto. scđm vō
notat modū in obiecto p̄cepto. Et q̄ illa differat patet. q̄a
p̄t aliqd p̄fusum p̄cipi distincte. possum enim distincte cō-
cipere aīal qđ est aliquid p̄fusuz per sua principia. p̄t etiā
aliquid distinctū p̄fusus cōcipi. possum enim p̄cipere homi-
nem q̄ est distinctuz p̄fusus: habendo tantū quid noīs eius.
vel in suo cōmuni scđm q̄ animal.

Premissis his distinctionib^z pono quatuor co-
clusiones. Prima est. q^z notitia distin-
cta prius est nobis notū magis vle: q^z minus vle. Hac pbo
sic illud q^z est ratio distincte cognoscendi aliquid prius cognoscitur notitia distincta. sed magis vniuersale est h^z respectu minus vlis. ergo zt. maior p^z de se. nullus enī negaret eā. minor pbaf. quia notitia distincta aliquius nō potest haberi nisi resoluendo ipsuz in sua principia intrinseca. sed magis vniuersale est de intrinseca rōne ipsius minus vniuersalis. ergo zt. Sed dices. verū est respectu eiusdem q^z prius habet notitia distincta de hoie vel de aliquo alio per magis vniuersale. et hoc videlicet ratio claudere: sed q^z habeat prius notitia distincta ipsius superioris: hoc ratio tua nō probat. Et ideo probat aliter. primo de ipso ente sic. illud q^z prius cognoscitur aliquo non potest cognosci nisi distincte. prius n. oportet idē distincte cognoscere: q^z per ipsum aliquid cognoscatur sed ens est huiusmodi respectu oium suorum inferiorum. ergo zt. maior patet de se. minor probat. cum qr ens est de intrinseca rōne oium inferiorum. ergo nullū inferiorū potest distincte cognosci nisi prius cognito ente. cum qr ens dicit acceptū simpliciter simplicē. ergo non potest cognosci nisi distincte. nam simpliciter simplex vel totaliter scaturit. vel totaliter ignoratur. Secundū pbo de alijs sic. illud sine quo distincte cognoscendi non potest cognosci aliud distincte: est prius illo in ordine cognoscendi distincte: sed sine vniuersaliorū distincte cognoscendi non potest distincte cognosci aliquid inferiorius. ergo zt. maior patet. minor pbatur. qr minus vniuersale includit in suo acceptū magis vle: et oia que sunt de intrinseca ratione eius vlg: ad ens. Confirmat per Alij. 6° meta. qui dicit. metaphysica est prior alijs scientijs in ordine distincte cognoscendi: sed ipsa est de ente vniuersalissimo. ergo zt.

Secunda 282 *clusio est hec de qua sorte magis du-
bitant aliqui: q̄ notitia p̄fusa p̄s est
nobis notum minus vniuersale. puta sp̄s sp̄lissima: non
queatq; sed illa cuius singulare prius mouet sensum. Hęc
probo sic: omne agens naturale nō impeditū producit effe-
ctum perfectionē q̄z p̄t: sed intellectus in primo actu intellē-
gendi quo precedit actu voluntatis est mere agens natura-
le cuz specie intelligibili z fantasmatate: que p̄currunt effecti-
ue ad intellectione ut cause partiales vñā causam naturalē
totalē cōplentes. ergo producit notitiā perfectionē q̄z pos-
sunt: maior patet: qz da oppositiū: iam nō esset naturalis: qz
non a geret scđm vltimū potentie suē: minor patet: qz vt sic
nullū istoz dependet ab actu voluntatis: tunc vltra: sed noti-
tia perfectionē que haberi possit est speciei sp̄lissime: cum sit
intelligibile perfectiū. ergo notitia p̄fusa prius cognoscit
minus vniuersale. C P̄ illud prius cognoscitur cognitio-
ne p̄fusa cuius abstractio est facilior: sed minus vniuersale
est huiusmodi. ergo rē maior patet: qz vniuersalia intelligi-
mus a absolute abstrahēdo: qz eorū cognitio est abstractiuā:
minor probat: qz abstractio minus vniuersalis sit a minus
oppositis: nam genus abstrahit a distinctis species: species
autē solū a distinctis numero. ergo est facilior. C P̄ si nō. er-
go impossibile est intelligere minus vñē nō intelligēdo ma-
gis vñē. qñs est falsum. ergo z añs. p̄ntia p̄z: si p̄s intelligit*